

U tebe se, Gospodine, uzdam!

NEDJELJNI LITURGIJSKO-PASTORALNI LISTIĆ
ŽUPE BL. ALOJZIJA STEPINCA, ZAGREB

br. 448 | god. 11. | 7. lipnja 2020. | PRESVETO TROJSTVO / A

OGLASI

Danas završava **akcija prikupljanja suhe hrane i higijenskih potrepština** za najugroženije župljane. Pozivamo sve koji žele pomoći u pripremi paketa da dođu večeras u Pastoralni centar.

Na **prvu nedjelju** u mjesecu svoje molitve i žrtve prikazujemo za duhovna zvanja.

Sveta ispovijed moguća je pola sata prije mise.

Župni ured otvoren je od utorka do petka, u 19 sati.

Na **svetkovinu Tijelova**, u četvrtak, 11. lipnja, misa s procesijom bit će u 9 sati. **Procesija** počinje i završava pred OŠ Jure Kaštelana, a nakon procesije, oko 11 sati, bit će još jedna misa. Pozivamo vas da se odazovete u što većem broju, a djecu molimo da dođu **obučeni u bijelo**. Molimo sve koji mogu da dan prije donesu u Pastoralni centar latice cvijeća i košarice. Toga dana nema euharistijskog klanjanja ni večernje mise.

Proljetni termin slavlja **Prve pričesti** bit će u subotu, 13. lipnja, a jesenski 26. rujna.

Sljedeće nedjelje u 9 sati slavimo **misu zahvalnicu za kraj školske godine**.

Svoj **prilog za stradale u potresu** možete staviti u posebnu „škrabicu“ na stoliću za crkveni tisak. Hvala svim darovateljima!

Naši đakoni spremaju se za **svećenička ređenja i mlade mise**:

Vič. Marko Dominić: svećeničko ređenje bit će u subotu, 20. lipnja, u 10 sati, na Mariji Bistrici, a mlada misa u nedjelju, 21. lipnja, u 9 sati.

Vič. Domagoj Tujmer: svećeničko ređenje bit će u subotu, 27. lipnja, u Gospiću, a mlada misa u nedjelju, 5. srpnja, u 10 sati.

Pozivam sve da se uključite u pripravu mladih misa te prijavite za volontiranje: priprema oltara i prostora, podjela hrane i pića, redari ... Preporučujemo župljanima da se uključe i novčanim priložima jer će se zbog epidemioloških razloga hrana i piće nabaviti organizirano. Naše đakone i dalje pratimo svojim molitvama. Hvala svima!

Od nedjelje, 21. lipnja, do 23. kolovoza nema mise u 11 sati.

KALENDAR I MISNE NAKANE

NEDJELJA, 7. lipnja		9,00	<i>Za žive i pokojne župljane</i>
PRESVETO TROJSTVO		11,00	
Izl 34, 4-9; Dn 3, 52-56; 2Kor 13, 11-13; Iv 3, 16-18		18,30	+ Josip i ob. Kovač
PONEDJELJAK, 8. lipnja	Medard		<i>Nema mise.</i>
1Kr 17, 1-6; Ps 121; Mt 5, 1-12			
UTORAK, 9. lipnja	Efrem	18,30	<i>Kolektivna</i>
1Kr 17, 7-16; Ps 4; Mt 5, 13-16			
SRIJEDA, 10. lipnja	Bogumil	18,30	+ Marko Benak
1Kr 18, 20-39; Ps 16; Mk 5, 17-19			
ČETVRTAK, 11. lipnja	TIJELOVO	9,00	<i>Za žive i pokojne župljane</i>
Pnz 8, 2-3.14-16; Ps 147; 1Kor 10, 16-17; Iv 6, 51-58		11,00	
PETAK, 12. lipnja	Leon	18,30	<i>Kolektivna</i>
1Kr 19, 9a.11-16; Ps 27; Mt 5, 27-32			
SUBOTA, 13. lipnja	Antun Padovanski	7,30	+ Cecilija, Franciska, Stjepan i Mato
1Kr 19, 19-21; Ps 16; Mt 5, 33-37		10,30	SLAVLJE PRVE PRIČESTI
NEDJELJA, 14. lipnja	Elizej	9,00	<i>Za žive i pokojne župljane</i>
XI. NEDJELJA KROZ GODINU		11,00	+ Anica i Stjepan Milek
Izl 19, 2-6a; Ps 100; Rim 5, 6-11; Mt 9, 36-10, 8		18,30	+ Boža Jagar

Pismo zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića roditeljima školaraca

Poštovani i dragi roditelji,

obraćam Vam se u prigodi završetka školske godine koja će svima, a napose učenicima, biti duboko urezana u pamćenje. Ne samo zbog toga što su bili primorani napustiti svoje škole i uključiti se u online učenje, nego i zbog izvanrednih životnih iskustava koja su proživjeli uslijed pandemije virusa COVID-19 i razornog potresa koji je pogodio središte Zagreba i njegovu okolicu. Spomenuti događaji još uvijek, s manjim ili većim intenzitetom, obilježavaju naše živote, živote naših obitelji i cijele društvene zajednice. Pandemija je globalni problem s kojim se suočio cijeli svijet, kako s bolešću tako i s ekonomskim posljedicama, čije razmjere još uvijek nije moguće sagledati.

Virus COVID-19 i potres pokrenuli su u svakome od nas brojna pitanja s kojima se do sada možda nismo ozbiljnije bavili. To posebno vrijedi za djecu i učenike. Mnogima od njih bio je veći izazov izolacija i ograničenje kretanja nego UČENJE NA DALJINU, koje su zbog svoje otvorenosti za novo vrlo brzo svladali i time pokazali tehničku i informatičku osposobljenost. No nisu to jedina pitanja s kojima su se u vrijeme pandemije i potresa suočili. Brojna su druga pitanja na koja nije moguće pronaći odgovore u tehničkim znanjima ili definicijama – poput pitanja čovjekove ograničenosti, krhkosti, nemoći, straha, patnje, smrti... Djeca i učenici izbliza su se

suočili sa strahom od bolesti, od samoće, od izoliranosti, od potresa, s nemogućnošću kretanja i međusobnog druženja. Mnogi su proživjeli iskustvo razaranja i gubitka vlastitog doma. Međutim, spomenuti događaji postali su i novi izazovi te su iznjedrili puno dobra. Pred našim su se očima nizali lanci dobrote, velikodušnosti, brižljivosti, požrtvornosti i darežljivosti brojnih zdravstvenih djelatnika, volontera, karitativnih institucija, ljudi svih životnih dobi koji su posvjedočili što je stvarna snaga u nepredvidivim životnim događajima, kao i u prirodnim katastrofama. Dobrota i osjetljivost za druge, napose za one u potrebi, siguran je odgovor na bilo koju ljudsku nedaću. Djeca i učenici mogli su vidjeti što je zapravo najvažnije u životu pojedinca, obitelji, zajednice i društva te učiti iz dane situacije kako biti dobar, brižljiv, osjetljiv, solidaran, požrtvovan, velikodušan i hrabar. To su vrline s kojima se nitko ne rađa, nego ih svatko od najranije dobi usvaja kroz životni odgoj i obrazovanje.

Stoga je važno da u vrijeme obrazovanja djeci i učenicima ponudimo znanja i sadržaje koji će ih osnažiti i pripremiti za suočavanje sa spomenutim situacijama i drugim nepredvidivim životnim iskustvima. Moramo im ponuditi sadržaje koji će ih usmjeravati te im otkrivati dublji životni smisao. Tu posebno mislim na predmet školskog vjeronauka.

Vjeronauk je integralni i živi dio školskog kurikulumu, a njegova prisutnost u školi znak je »pozitivne laičnosti«¹ društva. Njegovo mjesto je od neprocjenjive vrijednosti u odgoju i formaciji djece i mladih. Bez religiozne dimenzije nema cjelovitog odgoja. Katolički vjeronauk potiče na razmišljanje o najdubljem smislu ljudske egzistencije, onkraj pojedinih znanja, te pomaže pronaći jedinstven smisao, stavljajući u središte ljudsku osobu i njezino dostojanstvo. U Isusu Kristu nudi ključ za razumijevanje sebe, svijeta, života, životnih događaja i vlastitih životnih iskustava.

Poštovani katolički roditelji, obraćam se posebno vama koji ove godine upisujete svoje dijete u prvi razred osnovne ili srednje škole. Želio bih vas potaknuti da ne propustite za svoje dijete izabrati važnu odgojnu priliku koja se nudi u katoličkom vjeronauku, a koja će vašoj djeci dati dublji i širi pogled na životno obzorje, upoznati ih s temeljima kršćanske vjere i kulture koja duboko obilježava hrvatsku društvenu zbilju; približiti im vrijednost i ljepotu kršćanskih blagdana, tradicije i običaja.

Papa Franjo podsjeća roditelje na njihovo temeljno poslanje: »Stvarati povoljne uvjete za usklađen i pun rast djece, tako da mogu živjeti dobar život, dostojan Boga i konstruktivan za svijet«.

Na tom tragu pozivam vas da kod upisa u prvi razred izborom vjeronauka svojoj djeci omogućite cjelovit odgoj, koji uz druga važna i potrebna znanja integrira temeljne kršćanske vrijednote, da bi se djecu i mlade osposobilo za životne sinteze te odgojilo za zrele, odgovorne i cjelovite osobe. Prošle smo nedjelje proslavili svetkovinu Duhova moleći darove Duha Svetoga. Nikada ne prestanimo zazivati Božju pomoć. U zajedništvu Duha Svetoga, Duha radosti i mira, želim vas ohrabriti: ne bojte se! Naša je snaga i sigurnost u Božjim rukama.

Na sve vas, a posebno na sve učenike i nastavnike, zazivam Božji blagoslov i zagovor Presvete Bogorodice Marije.

Pozdravlja vas vaš nadbiskup.

Josip kardinal Bozanić

Euharistija - zlatni vez ljubavi

Propovijed na Euharistijskom kongresu u Budimpešti, 27. svibnja 1938.

Draga hrvatska braćo i sestre!

Materijalističko naziranje na svijet prošloga stoljeća stvorilo je pravi sustav mržnje na ovoj zemaljskoj kugli, kad je isključilo Boga iz svoje sredine. Čovjek je bio sistematski podjarivan protiv čovjeka, stalež protiv staleža, da se ostvari što žešća klasna borba. Narod je bio sistematski podjarivan protiv naroda, a država protiv države. Ovo fatalno materijalističko naziranje na svijet donijelo je kao posljedicu uz ostalo i nepodnosive gospodarske prilike. Ove opet postadoše izvorom nebrojanih nasilja i nepravda. Onemogućen je gotovo pošten život pojedincu a pogotovu obitelji.

Tako evo danas, umjesto mira, vidimo na sve strane nemir. U mjesto poretka vidimo na sve strane revoluciju ili barem čežnju za njom. Umjesto bratske ljubavi i susretljivosti vidimo divlju mržnju i zavist, koju već i sama djeca uče od starijih. Propali su svi pokušaji državnika, da preko raznih konferencija donesu čovječanstvu mir. Koje čudo, da se čovječanstvo pita, postoji li još koja moć na svijetu, koja bi bila u stanju uvesti poredak u svijet i osigurati čovječanstvu mir. Dobar dio ljudi zdvaja i već je zdvojio. Ali mi katolici u tim strašnim danima, što ih proživljuje ljudski rod, vjerujemo čvrsto, što više, čvršće nego ikada, da postoji jedna svemoguća ljubav, koja je u stanju povezati sve narode u jednu sretnu veliku obitelj. To je ljubav Krista Boga u Presvetoj Euharistiji. Ta vjera u svemoguću ljubav okupila nas je ovdje sa svih strana svijeta. Okupila nas je u času, kad se novi tmasti oblaci nadvijaju nad obzorje Europe, a možda i cijeloga svijeta. Sveta Euharistija zlatni je vez ljubavi, koji veže čovjeka s Bogom. Ona je zlatni vez, koji veže pojedince, koji veže pojedine obitelji, pojedine narode i države. Velim prije svega - ona je zlatni vez, koji veže čovjeka s Bogom. Kad se ljudski rod bio tako izopačio, da ga je Bog morao kazniti općim potopom, koji je izbrisao s lica zemlje čitavo čovječanstvo, osim pravednika Noe i njegove obitelji, postavio je Gospod dugu na nebu, kao znak, da neće više ovako kazniti ljude (usp. Post 8, 12-17). Ne znam, da li bi danas dostajala ova duga, da suzdrži srdžbu Božju, kad promatramo tolike opačine, u kojima se valja čovječanstvo. Kud ćete veće opačine, nego što je ova, da se već negira i samo opstojanje Božje. A ipak Bog kao da svega toga ne vidi ili neće da vidi. Pitamo se, koja je to čudna sila, koja priječi, da ne saspe gromove svoje srdžbe na ovu crnu zemlju? Koja je to čudna sila, koja priječi, da ne potopi ponovno ljudski rod, kao u doba Noino? Zar Bog doista još toliko ljubi ljude, da štiti na sve njihove opačine?

Jest, on ih uistinu ljubi. Ne zato, što bi u sebi bili vrijedni ljubavi, nego zato, jer posjeduju i imadu u svojoj sredini Isusa u Presvetoj Euharistiji. Onoga Isusa, za kojega je Otac Nebeski rekao: *Ovo je sin Moj ljubazni, koji je po Mojoj volji* (Mt 3, 17). Dokle god bude Svete Euharistije, ovog zlatnog veza, što veže nebo i zemlju, bit će i ljubavi Božje prema ljudima. Jer Otac bez sumnje ljubi svoga sina. Crkva svaku svoju molitvu upravlja u Njegovo ime govoreći: *Po Isusu Kristu Sinu Tvome*. Ako dakle ljubi Sina, onda ljubi i ono, što ljubi Njegov Sin, a on bez sumnje ljubi nesretne ljude. Mi katolici u to vjerujemo. Mi vjerujemo, i zato ponavljamo s punim uvjerenjem riječi svetoga Ivana Apostola: *Nos credidimus caritati, quam Deus habet in nobis. Mi vjerujemo ljubavi, koju Bog ima prema nama*. (1 Iv 4, 16)

Kršćanin je dužan vjerovati u istinitost Božje riječi i obećanja. Ali kruna toga vjerovanja jest vjera u ljubav Božju prema nama u svetoj Euharistiji, koja konačno nije ništa drugo nego sam Krist, ljubav živa i beskrajna. Blago onima, koji vjeruju u tu ljubav. Jao onima, koji misle, da mogu biti sretni bez nje. Upitat ćete me: *Gdje su dokazi za to?* Dokazi su prije svega riječi Kristove. Jer ako

vrijedi ona riječ Svetoga pisma: *Omnis homo mendax* (Ps 116, 11: *Svaki je čovjek lažac!*) vrijedi i ona druga: *Universae viae Domini misericordia et veritas*. (Tob 3, 2: *Svi su Gospodnji putovi milosrđe i istina*.) Ako, dakle, Krist tvrdi, da nas ljubi, onda to mora biti istina. Prijatelj stiže osobno desnicu prijatelju, da ga uvjeri o svome poštovanju. A Krist Gospodin, da nas uvjeri o svojoj ljubavi, ne će kao posrednika ni anđela ni drugih, nego dolazi k nama osobno, u svetoj Euharistiji. I ne samo da dolazi, nego trajno stanuje među nama i kao da nam bez prestanka govori: *Delitiae mae esse cum filiis hominum*. (Izr 8, 31: *Moja su radost djeca čovjekova*.) On nas dakle osobno ljubi. Tko može sumnjati u to? Zar mi nismo jedna Božja obitelj, a u obitelji ne iskazuju li otac i majka osobno ljubav svojoj djeci? Pa ako se čini, da jedno dijete ljubi više nego drugo, nije li to redovito baš ono, koje je slabije i bjednije?

Zamislite se, dakle, u tu veliku Kristovu ljubav. Svaki od nas može ga čitavoga rezervirati za sebe, a da nikome drugome ne čini krivo. Isus u svetoj Euharistiji naliči suncu, a sunce daje svima i svakome čitavu svoju toplinu i sve svoje svjetlo. Ni jedan ne prima manje. Isus u Svetoj Euharistiji nalik je također oceanu. Ocean je čitav na raspolaganje svima ribama zajedno, i svakoj ribi napose. I Krist u svetoj Euharistiji potpuno je na raspolaganje čitavom čovječanstvu, kao i svakome čovjeku napose. Euharistija je, dakle, najljepši vez, koji veže čovjeka s Bogom. Tek je jedna bolna činjenica, da golem dio ljudi ne pozna njezine vrijednosti.

Sveti Aleksije, kaže legenda, otiđe od svoje kuće i nakon nekoga vremena vrati se kući, u kojoj je živio kao siromah pod stepenicama, jer ga nitko nije poznao. Nakon sedamnaest godina on je umro, i tek nad njegovim lijesom njegova mati spozna, da je to on i zavapi: *Toliko je vremena trebalo, sine moj, da spoznam, tko si!* Čovječanstvo traži i izmišlja sve moguće sisteme, da ispliva iz poteškoća. A evo u Svetoj Euharistiji, jedino može naći rješenje svih problema i poteškoća. Ne dao Bog, da prekasno upozna njezinu vrijednost i da mora možda uskliknuti kao majka svetoga Aleksija: *Kriste Gospode, zar smo morali doći pred samu smrt, da Te upoznamo i da spoznamo da si Ti jedini naš spas i jedina naša sreća!*

Euharistija je, rekao sam na početku, vez čovjeka s Bogom, ali ona je nužno i jedina veza ljubavi između pojedinca i pojedinca, između obitelji i obitelji, između naroda i naroda, i konačno između cijelog čovječanstva. Jer znate li otkuda ratovi i borbe među ljudima? Čovjek je s obzirom na svoje težnje u neku ruku neograničeno biće. Nigdje tim težnjama kraja ni konca, pa je razumljivo, da te težnje dolaze u sukob s težnjama drugih ljudi. Kad bi, dakle, netko bio u stanju ispuniti sve težnje čovječje, ne bi čovjek imao razloga, da dolazi u sukob s drugim ljudima. Budući da je, dakle, čovjek po svojim težnjama na neki način neograničeno biće, to njegove težnje može ispuniti samo Bog, koji je neizmerno biće. I zato čovjek u svetoj Euharistiji nalazi ispunjenje svih svojih težnja. Kad je čovjek u miru sa sobom, brzo će naći mir s drugima, ako pak vlada mir među pojedincima, onda je nužno mir i u obitelji, koja nije drugo nego skup pojedinaca. Ako su obitelji u miru, u miru je i narod, koji predstavlja skup obitelji. Nužno, u miru će biti i cijelo čovječanstvo, kao skup naroda. Tako, evo, sveta Euharistija veže u jednu veliku kršćansku obitelj, u jednu veliku Božju obitelj, cio ljudski rod. Koje je dakle čudo, ako je veliki crkveni naučitelj i duboki mislilac sv. Augustin, promatrajući svetu Euharistiju, zapisao one zlatne riječi: *U ovom kruhu preporuča vam se, kako vam mora biti drago jedinstvo. Zar je ovaj kruh samo od jednoga zrna načinjen? Nisu li bila mnoga pšenična zrna? No prije nego su dospjela da postanu kruh, bila su odijeljena. Voda ih je povezala nakon što su bila smrvljena. Ako, naime, ne bi bila smrvljena, i onda vodom pokvašena, nikada od njih ne bi bilo onoga, što zovemo kruh i što sada na oltaru slavimo, kao svetu Euharistiju.*

Sveta Euharistija zaista je najljepši zlatni vez ljubavi među pojedincima, obiteljima, narodima i državama. Ako čovječanstvo želi isplivati iz svojih poteškoća i naći sreću i mir, nema mu drugog

puta negoli vraćanje svetoj Euharistiji. Materijalizam prošloga stoljeća, kao što sam rekao na početku, prekinuo je vezu čovjeka s Bogom, i zbog toga je nužno morao donijeti pakao u ljudsko srce i očaj u ljudsku dušu. Sveta Euharistija veže čovjeka s Bogom, i zbog toga nužno uspostavlja mir i sreću u ljudskom srcu, a prema tome donosi sreću i blaženstvo cijelom ljudskom društvu.

Upravimo svi skupa molitve Bogu, da ovaj međunarodni Euharistijski kongres bude veliki kamen k izgradnji kršćanskog poretka u svijetu.

Hrvatska straža, 29. svibnja 1938., br. 121., str. 2.

IZVOR: BATELJA, Juraj (prir.) Blaženi Alojzije Stepinac: Propovijedi, poruke, govori 1934. - 1940., Postulatura blaženog Alojzija Stepinca, Zagreb, 2000., str. 239-242.

ŽUPA BL. ALOJZIJA STEPINCA, Zagreb – Trnjanska Savica

A: Zvonimira Rogoza 1 ☎ **I:** www.zupa-bl-stepinac.hr ☎ **E:** zupa.trnjanska.savica@gmail.com

T/F: 01/ 6050 444 ☎ **M:** 091/ 5214 086 ☎ **IBAN:** HR34 2340009 1110672315

Župni ured: utorak – petak, 19 sati ☎ **Župnik:** Antun Vukmanić